

РЕШЕНИЕ

№ 1145

гр. Варна, 24.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Теодора Шишкова

при участието на секретаря Тания Г. Иванова
като разгледа докладваното от Теодора Шишкова Административно наказателно дело № 20223110201720 по описа за 2022 година

Производството е образувано по жалба на Б. Д. В., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Варна, бул. „Съборни“ № 38, ет. 1, депозирана чрез неговия процесуален представител адв. М.Ц. от АК - Варна срещу Наказателно постановление № 627594 - F635353 от 11.03.2022 г., издадено от и.д. Директор на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП гр. Варна, с което на основание разпоредбата на чл. 183, ал. 1 от ЗДДС, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на разпоредбата на чл. 113, ал. 9 във вр. с чл. 183, ал. 1 от ЗДДС.

В подадената жалба въззивника Б. Д. В. намира издаденото наказателно постановление за неправилно и незаконосъобразно, като представя подробни аргументи в защита на своето становище. На първо място посочва, че процесния АУАН е издаден след изтичане на срока, предвиден в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, доколкото органите по приходите са констатирали нарушението, преди датата 08.06.2021 г. Също така счита, че съдържанието на наказателното постановление не отговаря на задължителните изисквания, предвидени в разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото не е посочено мястото и датата на извършване на нарушението. Навежда твърдения, че процесната фактура е издадена от специализиран софтуер и по невнимание е издадена като данъчна фактура с отделно начислен ДДС, от която грешка не са възникнали никакви общественоопасни последици. Застъпва позиция, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗАНН, доколкото нарушението би могло да се квалифицира като „маловажен случай“, предвид факта, че жалбоподателя не е санкциониран за подобни нарушения на данъчното законодателство, както и, че от самото нарушение не са произтекли никакви вредни

последници. Поради гореизложените съображения, моли за отмяна на наказателното постановление и присъждане на сторените в хода на съдебното производство разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Б. Д. В. не се явява, а се представлява от своя процесуален представител адв. М.Ц. от АК - Варна, която поддържа жалбата на посочените в нея основания и моли за отмяна на наказателното постановление, акцентирайки в своята пледоария, че липсват доказателства по какъв начин е бил уведомен жалбоподателя от органите по приходите за обстоятелството, че е бил deregистриран по ЗДДС.

Въззиваемата страна и.д. Директор на дирекция „Контрол“ в ТД на НАП гр. Варна се представлява от своя процесуален представител, който моли за потвърждаване на наказателното постановление, мотивирайки се, че датата на установяване на нарушението е ясно обозначена, както и не са налице предпоставките за квалифициране на деянието като „маловажен“ случай на административно нарушение. Пледира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на въззиваемата страна.

От фактическа страна, съдът приема за установено следното:

На 24.01.2017 г. Б. Д. В. - нотариус с рег. № 124 на Нотариалната камера, с район на действие: Районен съд - Варна бил deregистриран по ЗДДС, на основание разпоредбата на чл. 106, ал. 2, т. 2, буква „б“ от ЗДДС във вр. с чл. 176, т. 3 и чл. 176, т. 6 от ЗДДС.

На дата 30.04.2020 г. Б. Д. В. издал фактура № 34414, която съдържа реквизитите, посочени в чл. 114 от ЗДДС, а именно данъчна основа в размер на 1389, 70 лева и начислен ДДС в размер на 277, 93 лева.

Получател на фактурата било търговското дружество „Радки 2011“ ЕООД.

На 08.11.2021 г. св. М. ИВ. В. - гл. инспектор по приходите в отдел „Ревизии“ дирекция „Контрол“ в ТД на НАП гр. Варна, ИРМ гр. Добрич констатира обстоятелството, че Б. Д. В., в качеството си на deregистрирано по ЗДДС лице за периода 01.04.2020 г. - 30.04.2020г. е издало фактура № 34414, която съдържа реквизитите, посочени в чл. 114 от ЗДДС, а именно данъчна основа в размер на 1389,70 лева и начислен ДДС в размер на 277, 93 лева, като преценила, че със своето поведение жалбоподателят В. е осъществил състава на нарушението, предвидено в чл. 113, ал. 9 във вр. с чл. 183, ал. 1 от ЗДДС, поради което и на 03.12.2020г. му съставила акт за установяване на административно нарушение, с който го санкционирала за извършеното нарушение.

В предвидения в разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срок постъпило писмено възражение срещу съставения АУАН, което било разгледано от административно - наказващия орган, но след като било преценено за неоснователно, на 11.03.2022 г. и.д. Директор на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП гр. Варна, приемайки идентична фактическа обстановка, като тази изложена в обстоятелствената част на АУАН, издал наказателно постановление, с което на основание чл. 183, ал. 1 от ЗДДС, наложил на Б. Д. В. административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за извършеното нарушение на разпоредбата на чл. 113, ал. 9 във вр. с чл. 183, ал. 1 от ЗДДС.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от наличните

по делото (тези по преписката и тези представени в хода на съдебното следствие) писмени доказателства, както и от събраните гласни такива, посредством разпита на актосъставителката, която в пълна, ясна и достатъчна по обем степен изложи релевантните по делото обстоятелства.

В случая следва да се отбележи, че липсва спор между страните относно факта, че на датата 30.04.2020 г. Б. Д. В. - нотариус с регистрация ЕИК: 103233701 е издал фактура № 34414, която е съдържала реквизитите, посочени в чл. 114 от ЗДДС, а именно данъчна основа в размер на 1389, 70 лева и начислен ДДС в размер на 277, 93 лева, като получател на фактурата било търговското дружество „Радки 2011“ ЕООД.

Липсва спор също така, че за данъчен период 01.04.2020 г. - 30.04.2020 г. Б. Д. В. не е бил регистриран по ЗДДС, доколкото на 24.01.2017 г. същият е бил deregистриран по ЗДДС, на основание разпоредбата на чл. 106, ал. 2, т. 2, буква „б“ от ЗДДС във вр. с чл. 176, т. 3 и чл. 176, т. 6 от ЗДДС.

При така установеното от фактическа страна, съдът намери от правна страна, следното:

Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН срок, от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на обжалване, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

На първо място, разпоредбата на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС предвижда, че данъчно задължените лица, които не са регистрирани по този закон или са регистрирани на основание чл. 97а, ал. 1 и 2, чл. 99 и чл. 100, ал. 2, нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури и известия към фактури.

В случая Б. Д. В. очевидно е нарушил със своето поведение цитираната нормативна разпоредба, доколкото без да има право е издал фактура в която е определил данъчна основа в размер на 1389, 70 лева и начислен ДДС в размер на 277,93 лева, поради което и според съда правилно е била ангажирана неговата административно - наказателна отговорност.

Възраженията на жалбоподателя и неговия процесуален представител досежно липсата на доказателства по какъв начин е бил връчен на нотариус В. акта за deregистрацията му по ЗДДС, в случая са ирелевантни, защото във възражението с правно основание чл. 44, ал. 1 от ЗАНН жалбоподателят сам признава, че е наясно с факта на deregистрацията си („...знам, че съм deregистриран по ЗДДС на 24.01.2017 г.“), т.е. в случая не може да се говори за субективна несъставомерност на деянието.

Въпреки наведените възражения, съдът намира, че АУАН е съставен в срока, предвиден в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, доколкото нарушението е установено на дата 08.11.2021 г., за което свидетелства съставения от св. М. ИВ. В. Протокол № П - 03000321098207 - 073 - 001/ 08.11.2021 г., в който св. В. е отбелязала своите констатации от извършената от нея проверка.

Твърдението, застъпено във въззивната жалба, а и във възражението по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, че нарушението е било констатирано от органите по приходите още преди

образуване на проверката и именно поради констатираното нарушение е била образувана самата проверка, представлява единствено и само предположение на жалбоподателя. Независимо от обстоятелството дали данъчните органи са имали съмнения или данни за извършени нарушения, същите стават категорично известни едва след приключване на проверката, или след надлежното запознаване с цялата релевантна документация, в това число след извършените засичания и т.н.

Що се отнася до възражението за непосочване на дата и място на извършване на нарушението, посоченото не следва да се сподели, тъй като макар да не е изрично посочено, то очевидно е че датата на нарушението е датата на издаване на процесната фактура (упомената в обстоятелствената част на издаденото НП), а мястото на извършването му е кантората на нотариуса, която е с известно местонахождение на територията на гр. Варна.

Според съда на следващо място, липсват основания нарушението да се квалифицира като „маловажен случай“ на административно нарушение.

На първо място нарушението по никакъв начин не се отличава с по - ниска степен на обществена опасност от подобни нарушения на данъчното законодателство.

Наред с това видно от приложения към административно -наказателната преписка Протокол № П - 03000321098207 - 073 - 001/ 08.11.2021 г., изготвен от св. В., в периода 2017 г. - 2020 г. нотариус В. е издал фактури, в които е начислил ДДС в размер на 48 473, 64 лева.

Самите органи по приходите са приели, че не могат да ангажират административно - наказателната му отговорност, предвид сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН за целия визиран период, макар, че начислената сума като ДДС е изключително висока, поради което и според съда в случая е изключено приложението на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

Наложеното административно наказание „глоба“ е строго предвидено в разпоредбата на чл. 183, ал. 1 от ЗДДС, а именно в размер на 1000 лева (предвид размера на начисления ДДС във фактура № 34414), административно - наказващия орган изцяло се е съобразил с вида и размера на наложеното административно наказание, поради което и пред съда не е поставен въпроса за неговата завишеност, респ. евентуална несправедливост.

С оглед изхода на делото и въз основа на разпоредбите на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на въззиваемата страна следва да бъдат присъдени разноски в размер на 80 лева (осемдесет лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 627594 - F635353 от 11.03.2022 г., издадено от и.д. Директор на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП гр. Варна, с което на основание разпоредбата на чл. 183, ал. 1 от ЗДДС, на Б. Д. В., е наложено административно

наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 113, ал. 9 във вр. с чл. 183, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Б. Д. В., с ЕГН: *****, да заплати на ТД на НАП гр. Варна парична сума в размер на 80 лева (осемдесет лева), представляваща сторени разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Съдия при Районен съд – Варна: _____